

هوالبهی

ای امه‌الله نامه‌ات در این مقام وارد و ملاحظه گردید تبّتل و تضرّع بود و توجّه و تذکّر الیوم عظمای رجال غافل و تو آگاه و علمای اقوام و ملل کور و تو بینا و بانتباه اقویا اضعف ضعفا گشتند و توانان توانایان ناتوان شدند و اماء رحمن مرد میدان این چه فضل است و این چه احسان و این چه لطف است و این چه احسان منّت حیّ قیومیرا سزااست که نساء را باقبال فخر رجال فرمود و اماء را بقوّت ایمان غالب بر ابطال میدان نطقی فصیح بخشید و بیانی بلیغ قلبی روشن عطا فرمود و صدری ملهم جانی پریشارت داد و وجدانی در نهایت لطافت و نورانیّت له الفضل و له الجود و له الاحسان علی کلّ موجود ع ع

امه‌الله زهرا و امه‌الله فاطمه و امه‌الله راضیه را تکبیر ابدع ابهی ابلاغ دارید و همچنین جناب سلیل علی اکبر را جناب آقا محمّد را از قبل اینبعد نهایت اشتیاق ابلاغ دارید بگوئید غم مخور محزون مباش جمال قدم روحی لأحبّائه الفداء را از وطن و شهرها اخراج نمودند اگر من و شما را نیز اخراج نمایند ضرری ندارد تأسی بحضرت مقصود نمودیم و از کأس بلای او چشیدیم و البهاء علیه ع ع